

सोलापूर तरुण भारत

न मे कर्मफले स्पृहा

छत्रपती संभाजीनगर, अहमदनगर, नांदेड, परभणी, हिंगोली, जालना व बीड येथून वितरित

छत्रपती संभाजीनगर

शुक्रवार, २३ ऑगस्ट २०२४ || वर्ष दुसरे || अंक १५१ || पाने : ८ || किंमत रु. ६/-

www.dainiktarunbharat.com, epaper.dainiktarunbharat.com

मंगळसूत्र
मंगळसूत्र
२०२४

५०%
पर्यंत मजुरीवर सूट
मंगळसूत्रासोबतच्या हिन्यांच्या पैंडंटवर
१००% मजुरी माफ

२५ ऑगस्टपर्यंत

पु. ना. गाडगील
आणि तुळसी

१८३२

सोने | चांदी | रत्ने

धाराशिव
पोलीस लाइन समोर, राम नगर
७८८७८९९८०

बीड

सुभाष रोड - ७९९६६९९३१९

परभणी

बसमत रोड - ८६६९६०३१७६

शिरी

समोर, सईबाबा समाधी मंदिर
१६५७००९६६१

कृतिकाल १

लाडकी बहीण योजना १५०० रुपयावरच न पांघता लवकरच ३ हजार होतील - मुख्यमंत्री आमचं पूर्वासारखे हसे घेणारं सरकार नाही; मुख्यमंत्री शिंदेंची ठाकरेंवर सडकून टीका

कोलाहल : आमचं हसे जमा कणारं सरकार असून पूर्वासारखं हसे घेणारं एकाच खोचक टीका मुख्यमंत्री यांनी योजना १५०० रुपयावरच थांबणार नाही. राज्याची अर्थव्यवस्था मजबूत होईल, तेव्हा १५०० रुपयाचे ३ हजार होतील काणण आमची देणारे आहेत. घेणारं नाहीत. ही देना बँक आहेत, घेणारं नाहीत. यांनी उद्धव टाकरे सरकारचा दाखला देत सडकून टीका केली. ते कोलाहलप्राप्ती आयोजित मेळाव्यात बोलत होते.

मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे म्हणाले, मुख्यमंत्री लाडकी बहीण योजनेचे दोन हमे सरकारकडून महिनांच्या खात्यावर जमा

कणाऱ्यात आले आहेत. आही एवढावरच थांबणार नाही. ही योजना १५०० रुपयावरच थांबणार नाही. राज्याची अर्थव्यवस्था मजबूत होईल, तेव्हा १५०० रुपयाचे ३ हजार होतील काणण आमची देणारे आहेत. घेणारं नाहीत. यांनी उद्धव टाकरे सरकारचा दाखला देत सडकून टीका केली. ते कोलाहलप्राप्ती आयोजित मेळाव्यात बोलत होते.

मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे म्हणाले,

मुख्यमंत्री लाडकी बहीण योजनेचे दोन हमे

सरकारकडून महिनांच्या खात्यावर जमा

करण्यात आले आहेत.

मुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे

मुख्यमंत्र

अग्रतेख...

अन्यायाविरोधात दाद मागणारा दुजाभाव

दलापुरात सफाई कर्मचाऱ्याने दोन चिमुकल्पा मुलीवर केलेल्या अत्याचाराच्या मन हेलावून टाकणाऱ्या घटनेनंतर उभ्या झालेल्या जनआक्रोशामुळे सरकारने तीन पोलिसांना निलंबित केले असून या प्रकरणाची जलद गती न्यायालयात सुनावणी करण्याचा निर्णय घेतला आहे. अतिशय दुर्दृष्टी, निंदनीय आणि मन हेलावून टाकणाऱ्या या प्रकरणात वरिष्ठ आयपीएस अधिकारी आरती सिंह यांच्या अध्यक्षतेत एसआयटी गठित करण्याचे आदेश देण्यात आले आहेत. सोबतच या खटल्यासाठी विशेष सरकारी वकील म्हणून ज्येठ विधिज्ञ अंड. उज्जवल निकम पांची नियुक्ती करण्याचा निर्णय घेण्यात आला आहे. पण एवढानेच न्याय मिळाला, असे म्हणता येणार नाही. संबंधित आरोपीला कठोरात कठोर शिक्षा लवकरात लवकर होण्यासाठी शक्य त्या सर्व उपाययोजना केल्या जायला हव्यात. बदलापूरच्या घटनेचा तीव्र निषेध क्षायलाच हवा आणि तो लोकांनी व्यक्त केलादखील. कोणत्याही सध्य समाजात अशा घटना कायदा आणि सुव्यवस्थेचा धाक नसल्यामुळे अथवा कसेही वागा, कोणीही आपते काहीही वाकडे करू शकत नाही, अशा निर्दिवालेल्या वृत्तीमुळे होऊ शकतात. अशा गंभीर घटनांमध्ये राजकीय पोळी शेकण्याचा विरोधकांचा सुरु असलेला प्रयत्न दुर्दीवीच म्हणायला हवा. एकीकडे बदलापूरच्या घटनेत एकत्रेची वज्रमूळ दाखवणारे विरोधक कोलकात्यामध्ये एका प्रशिक्षणार्थी डॉक्टर तरुणीवी बलात्कार करून हत्या करण्याच्या हैवानी प्रकाराबाबत चकार शब्द काढायला तयार नाही. एरवी छोट्या-मोठ्या अन्यायाविरुद्ध दाद मागण्यासाठी की कॅमेरापुढे चमकोगिरी करण्यासाठी विभिन्न राज्यांमधील घटनासळी धाव घेणारे राहुल गांधी, पियांका वडेरासह इंडिया आघाडीच्या नेतेयांना ना अयोध्येत धाव घ्यावीशी वाटली ना कोलकात्यातील अत्याचाराची दखल घेण्याची उपरती झाली. या नुसंस घटनेबद्दल ट्रिट करण्याची वा समाजामाध्यमांद्वारे जनजागृती करण्याचीदेखील त्यांना गरज भासली नाही. कोलकात्याच्या रस्त्यावर गोंधळ घालण्यासाठी

उत्तरलेत्या हजारो समाजकंटकांवर कारवाई व्हावी, घटना घडली त्या इस्पितलातील तोडफोडीचा निषेध व्हावा, यासाठीही पुढाकार देण्यात त्यांनी स्वरास्य दाखविले नाही. या घटनांचा निषेध करताना त्यांची जीभ मात्र कचरली. राष्ट्रवादी कॉर्पसच्या नेत्या सुप्रिया सुळे कोलकात्याच्या दुर्घटनेबद्दल बोलताना महणाल्या, देशात अशा खूप साया घटना होतात; त्यांचा आम्ही निषेध करतो. ममता बँनर्जी अतिशय संवेदनशील नेत्या असून त्या या प्रकरणात लवकरात लवकर कारवाई करतील, असा मता विश्वास आहे. आपल्या मित्र पक्षाचे सरकार पश्चिम बंगालमध्ये आहे म्हणून त्याबद्दल सावध प्रतिक्रिया द्यायची आणि महाराष्ट्रातील बदलापूरमध्ये शेकडो लोकांना गोळा करून उपद्रव करायचा, हे म्हणाजे 'पीक अँड चूज' प्रकारातले म्हणायला हवे.

खरोखरीच विरोधकांना न्यायाची चाढ असेल तर आरोपी बदलापूरचे असोत की हैदराबाद, अयोध्या, कोलकातायचे... न्यायासाठी एकत्रेची वज्रमूळ बांधावी. रस्त्यावर उतरावे. संबंधित संस्थांमध्ये धुळगूस घालावा. त्या संस्थांच्या मालमत्तेचे उक्सान करावे. त्या संस्थांच्या पदाधिकाऱ्यांच्या प्रामाणिकेबाबत संशय उपस्थित करावा. पोलिसांच्या तपासातील फोलपणा उघड करावा. पण नाही भाजपाशासित राज्यात होणाऱ्या बलात्काराच्या घटना अमानवीय, तेथील सरकार अकार्यक्षम, यंत्रणा गुहेगारांना संरक्षण देणारी, प्रशासन गोरगारिबांच्या न्यायाकडे दुर्लक्ष करणारे, दलितांबाबत कणव नसणारे, मागासवर्गांबद्दल असंवेदनशील आणि अत्प्रसंख्यकांची चिंता न करणारे असे दोषारोपण करून विरोधक मोकळे होत आहेत. बदलापुरात १० तास लोकलची वाहतूक रोखून धरणायांनी कोलकात्यात असा पुढाकार का घेतला नाही, असा प्रश्न उपस्थित झाला तर याच्याजवळ काय उत्तर आहे. उलट ममता बँनर्जी यांच्यासाठी संवेदनशील नेत्या आहेत. त्यांची संवेदनशीलता संदेशखालीमध्येही दिसून आली नाही. आपल्याच पक्षाचा नेता संदेशखालीतील असहाय महिलांवर अत्याचार

करतो, त्यांच्याकडून खंडणी वसुली करतो, त्यांना धमकावतो, त्यांचे भूखंड बळकावतो, तेव्हा कुठे जाते ममतांची स्वेदनशीलता? त्यांना प्रत्येक गोष्टीत राजकारण करायचे आहे. बदलापूरमध्ये माझी मुख्यमंत्री उद्घव ठाकेर यांनी केलेले राजकारण साच्यांनी उघड्या डोळ्यांनी बिघटले. इतक्या जबाबदार पदावर राहिलेत्या व्यक्तीला इतक्या खालच्या थाराचे राजकारण करणे शोधपेले का, असा प्रश्न विचारला जाऊ लागला तर तुझी जनतेला दोष देणार का? अशा प्रकरणात पीडिताना तपतरणेने न्याय कसा मिळवून देता येईल, याचा प्रयत्न व्हायला हवा होता. कायदा आणि सुव्यवस्था राखणे आणि मुर्लीना न्याय देणे हे केवळ सरकारचे कर्तव्य नसते. विरोधकांनाही सरकाराला साथ द्यायची असते. मात्र, सध्या विरोधक देशात अराजकता कशी मोरेल, याच्या तयारीत आहेत. संसदेत बिनबुद्धाची भाषणे करणे, आरडाओरड करणे, मोरीना दोष देणे हा एककलमी कार्यक्रम त्यांनी हाती घेतला आहे. आता महाराष्ट्रात त्यांच्या डोळ्यात देवेंद्र फडणवीस खुरून राहिले आहेत. त्यांना काही माध्यमांचीही साथ मिळाली आहे. देशात गुन्हेहारी प्रचंड वाढली आहे. देशात केवळ चोन्यामान्या, बलात्कार, खंडणीखोरी, फसवणुकीचे प्रकार होत आहेत, असा जनतेचा समज करून देण्याचा यांनी विडा उचलला आहे. फडणवीसांचा मराठा आंदोलनाला कसा विरोध आहे, हे सिद्ध करण्यासाठी मनोज जरांगे यांना पुढे केले आहे. दुसरीकडे भाजपा, शिंदेवी शिक्षेना आणि अजित पवार यांच्या पक्षांच्या डोळ्यातील कुसळ काढण्याची जबाबदारी सकाळी नऊच्या भोग्याने स्वीकारली आहे. बालासाहेबांच्या विचारांचे या पाईकांनी आता हित्या बावट्यांपुढे शरणागती पत्करली आहे. असो.

बदलापूर घटनेच्या निपित्ताने अनेक प्रश्न उपस्थित झाले आहेत. देशातील प्रत्येक अत्याचाराविरुद्ध न्याय मिळविण्यासाठी सत्ताधारी आणि विरोधकांची वज्रमृदू बांधली जायला हवी का? विरोधकांना पीडित परिवाराला न्याय मिळवून

देण्यात रस आहे की त्यांना निव्वळ गोंधळ घालून देशात गृहयुद्ध भडकवायचे आहे? प्रत्येक वेळी मुख्यमंत्री, गृहमंत्री अथवा संबंधित मंत्रालयाचा राजीनाम्याची मागणी करण्याने काही साध्य होणार आहे का? बदलापूरमध्ये एका हाकेसरशी गोळा झालेल्या लोकांमध्ये पालकांची संख्या किती होती? गुन्हा करणाऱ्या व्यक्तीच्या दोषासाठी शाळेची मान्यता रद्द करण्याची मागणी कितपत योग्य आहे? एरी आंदोलनांचे श्रेय घेण्यासाठी पुढे पुढे करणारे पुढारी या आंदोलनात नेमके कुठे दिसेनासे झाले? लोकसभेत फटका बसत्यापुळे त्यापासून धडा घेत सावरण्यासाठी सत्ताधारी पक्षाने एकापाठेपाठ एक घेतलेल्या निर्णयांमुळे घाबरलेल्या विरोधकांनी बदलापूरच्या निमित्ताने वधापा तर काढला नाही? आम्हाला लाडकी बहीण नको, आम्हाला लाडक्या बहिंच्या चिमुकल्यांसाठी न्याय हवा, ही आंदोलनकर्त्या महिलांची मागणी, या घटनेवरून केल्या गेलेल्या राजकारणकडे अंगुलिनिरेश करते की नाही? मुळात मुद्दा असा आहे की, घटना झाल्यानंतर आपल्याला जाग येते. त्या घडू नये यासाठी काही प्रयत्न केले जायला हवेत की नको? दिल्लीच्या निर्भया प्रकरणात सारा भारत एकवटूनही न्यायाला किती विलंब लागता, हे आपण साच्यांनी बघितरे आहे. या पृष्ठभूमीकर मुर्तीच्या सुरक्षिततेबाबत अधिक जागरूकता आणण्याची गरज आहे. मुलांनाही वर्तपुळीचे धडे सातत्याने दिले जायला हवे. सर्व बोकाळालेल्या स्वैराचारावर निर्बंध आण्याला हवेत. बहुतांश गुन्हांमध्ये दारू हा महत्त्वाचा घटक असतो. त्यामुळे दारू प्राशनाचे कायदे अधिक कठोर करण्याची गरज आहे. इंटरनेटपुळे पोनंगाफिचाई सुल्सुळात झाला आहे, तो आटोक्यात आणण्याची गरज आहे. सत्ताधार्यांनीही केवळ विरोधकांच्या भूमिकेबाबत संशय घेण्याएवजी आपल्या जबाबदारीचे योग्य प्रकारे निर्वहन करण्याची अपेक्षा व्यक्त करताना विरोधक अन्यायाविरोधात दाद मागताना दुजाभाव करीत आहेत, ही बाबही अधोरेखित केली जायला हवी.

इतरातः

डा. विवेक राजे

ॲगस्ट २०२४ रोजी 'एकीकृत वक्फ प्रबंधन सशक्तीकरण दक्षता आणि विकास अधिनियम १९९५' लोकसभेच्या पटलावर ठेवण्यात आले. बिल पटलावर ठेवताना कोणत्याही प्रकार मुसलमानांच्या धार्मिक बाबतीत हस्तक्षेप न करता, त्यांचे धार्मिक स्वातंत्र्य कायम राखत लोकाभिमुखता आणण्याचा हा प्रयत्न आहे, असे प्रतिपादन केंद्रीय अल्पसंख्यक मंत्री किऱण रिजिझू यांनी केले. फाळणीच्या पृष्ठभूमीवर 'भारतातून पाकिस्तानात गेलेल्या अनेक मुस्लिम कुटुंबांनी जाताना घाईद्यांनी आपली संपत्ती वक्फ केली. या मागील कारस्थान असे की, पाकिस्तानात जाऊन तिथे बहुसंख्य मुस्लिम असल्याने ती जमीन दार-उल-इस्लाम करायची. म्हणजे तेरीत सगळे कायदे आणि व्यवस्था इस्लामप्रमाणे प्रस्थापित करायची. या इस्लामिक व्यवस्थेचा फायदा घेऊन हिंदूना तेथून पळवून लावून त्यांची तेरीत जमीन व संपत्ती हडप करायची. त्याच वेळी येणी मुसलमानांची संपत्ती व जमीन हिंदूना ताब्यात घेता येऊ नये म्हणून वक्फ करायची. त्यायोगे हिंदूस्थानातील मुस्लिम संपत्ती आणि जमीन इस्लामिक लोकांच्याच हातात राहण त्याचा फायदा फक्त मुसलमानांनाच मिळेल. म्हणजे पाकिस्तान तर घेतलाव आहे; पण भारतातील मुसलमानांची जमीन व संपत्तीवरदेखील इस्लामचाव ताबा ठेवण्या. हे कटकारस्थान लक्षित येऊनही तेव्हा सतेवर असलेल्या जवाहरलाल नेहरू आणि कॉर्प्रेस यांनी १९५४ मध्ये मुस्लिम धर्मातील विविध संकरणांना अनुसूरन वक्फ कायदा पारित करीत वक्फ बोर्डची स्थापना केली. या कायद्याच्या व बोर्डच्या स्थापनेमागे जरी वरपांगी उद्देश वक्फ म्हणजे मुस्लिम धर्मदाय संस्था व त्यांच्या संपत्ती व जमीनीचे आगान आणि नियंत्रण करणे असा सांगितला गेला तरी मुळ उद्देश पाकिस्तानात निघून गेलेल्या मुसलमानांची संपत्ती हिंदूनी ताब्यात घेऊ नये हाव होता, असेच कॉर्प्रेस पक्षाने या कायद्यात १९९५ मध्ये नरसिंह राव आणि २०१३ मध्ये मनमोहनसिंग्यांच्या काळात केलेले बदल पाहावा म्हणावे लागते. वक्फ बोर्डचा पदसिद्ध अध्यक्ष हा भारताचा अल्पसंख्यक मंत्री असतो. (स्पूनी इशारी आणि विद्यमान किऱण रिजिझू यांचा अपवाद वाढता जे सगळे मुस्लिमच होते.) या वक्फ बोर्डवर नेमप्यात येणाऱ्या सर्व व्यक्ती मुस्लिमच असायला हव्यात. कोणत्याही संपत्तीबद्दल काहीही विवाद असेल तर तो वक्फ बोर्ड ट्रॅक्यूल समोरच प्रथम मांडण्यात यावा. वक्फ सर्वे कमिशनने खाणादी संपत्ती वक्फवी म्हणून जाहीर केली व त्यावर कोणीही आक्षेप न नोंदविला तर ती संपत्ती वक्फच्या मालकीची समजावी. अशी अतार्किक पण मुस्लिमधार्जिंगी

झाले. या वक्फ कायद्यात आणि त्यापेक्षे वक्फ बोर्डच्या अधिकारांना लगाम घालणे आवश्यक होऊन बसले होते. मोदी सरकारने वक्फ कायद्याने वक्फ बोर्डाला दिलेल्या अमर्यादित अधिकारांना नियंत्रित करून या बोर्डाला अधिक पारदर्शक, लोकाभिमुख व उत्तरदायी बनवण्याचा प्रयत्न केलेला आहे. मोदी सरकारने वक्फच्या कायद्यात काही बदल करण्याची शिफारस केलेली आहे. हे बदल सर्व समाजाने आणि त्यातही हिंदू समाजाने समजून घेते पाहिजेत.

१. पहिला महत्त्वाचा बदल म्हणजे तोंडी वक्फ तयार करता येणार नाही. म्हणजे आता वक्फ तयार करण्यासाठी 'वक्फ डी' असणे आवश्यक रहाईल. याचा अर्थ कोणीही कोणाच्याही जवळ फक्त संपत्ती वक्फ करण्याची इच्छा व्यक्त केली म्हणून संपत्ती वक्फ होणार नाही. कायदा लागू झाल्यापासून वक्फ करण्यात आलेल्या सर्व संपत्तींची नोंदवणीकृत कागदपत्रे आवश्यक होतील. आधीच्या कायद्यात असलेले तोंडी वक्फ करण्याचे प्रावधान निसर्त करण्याची शिफारस करण्यात आली आहे. म्हणजे जर वक्फ बोर्डनि एखादी संपत्ती आपल्या मालकीची आहे, असा दावा केला तर तो दावा त्याना नोंदवणीकृत कागदपत्रांच्या आधारे सिद्ध करावा लागेल. २. दुसरा महत्त्वपूर्ण बदल म्हणजे वक्फ बोर्डवर दोन मुस्लिम महिला व दोन गैरमुस्लिम व्यक्तींची नेमणूक करावी लागेल. म्हणजे अधिक अधिक १०० सभासद (१+१०=११) अशा बोर्डच्या रचनेत दोन मुस्लिम स्त्रिया व दोन गैरमुस्लिम व्यक्ती असणे आवश्यक रहाईल. यामुळे वक्फच्या नावाखाली इतर समाजांच्या विरोधात होणारी कारस्थाने वा लांडधालाबद्दावर मर्यादा येतील. ३. याशिवाय या बोर्डवर अहमादिया, बोहरी, आगाखानी, सुन्नी व शिया पंथांच्या व्यक्तीना प्रतिनिधित्व देणे अनिवार्य केले आहे. आतापर्यंत या देशातील बहुसंख्य असलेल्या सुन्नी पंथीय व्यक्तींचीच नेमणूक या बोर्डवर करण्यात येत असे. या नवीन प्रावधानामुळे विविध इस्लामिक पंथांना व जारीना वक्फ बोर्डवर प्रतिनिधित्व मिळून ते अधिक लोकाभिमुख होणार आहे. मुस्लिम समाजातील माघारलेल्या जाती-जमातीतील तसेच खालच्या स्तरातील लोकांनादेखील प्रतिनिधित्व मिळेल. उदाहरणार्थ पसमंदा मुस्लिम तसेच यामुळे या बोर्डावरे पसरविण्यात येणाऱ्या कटूरेला आठा बसेल, असे म्हणायला जागा आहे. ४. या आधीच्या प्रावधानानुसार कोणत्याही संपत्तीच्या मालकी हक्कासांबंधी कोणताही विवाद हा फक्त 'वक्फ न्यायाधीकरणाच्या (ट्रॅव्यूनल)' समोर मांडणे आवश्यक होते. या वक्फ न्यायाधीकरणावरील सर्व नेमणुका वक्फ बोर्ड करीत असे. त्यामुळे

मुस्लिम पक्षाच्या बाजूनचे लागत असत. शिवाय जाणूनबुजून अनेक विवादांमध्ये निर्णय येण्यासाठी बराच कालावधी लावला जात असे. तसेच त्या विवादाचा निर्णय लागेपर्यंत विवादित संपत्ती ही वकफी संपत्ती मानली जात असे. देशभरामध्ये वकफशी संबंधित संपत्तीचे ५८ हजार खटले वकफ न्यायाधीकरणाकडे आज प्रलंबित आहेत. न्यायाधीकरणाच्या निर्णयानंतर मग उच्च न्यायालय, त्यानंतर सर्वोच्च न्यायालय अशी प्रक्रिया पूर्ण करावी लागते. आता नवीन प्रावधानानुसार वकफशी संबंधित जमिनीचे विवाद वकफ न्यायाधीकरणाच्या न्याय कक्षेत न राहता सामान्य जमिनीच्या विवादांप्रमाणे जेल्हाधिकाऱ्यांच्या किंवा कोणत्याही दिवाणी न्यायालयाच्या न्याय क्षेत्रात देविती. तसेच जोपर्यंत जेल्हाधिकारी विवादावरील अहवाल सरकाराला देत नाही तोपर्यंत ती संपत्ती वकफ बोर्डची संपत्ती मानली जाणार नाही. या आधी वकफ बोर्डने खाली संपत्तीवर आपला मालकी हक्क सांगितला की त्याच्या विरोधात निर्णय येईपर्यंत ती वकफ बोर्डची संपत्ती समजली जात होती. हा एक महत्वपूर्ण बदल या संशोधित बिलाने होणार आहे. या संशोधनाचा परिणाम पक्षकारांना विवेगवान तसेच कमी खर्चात योग्य न्याय मिळाण्यात होईल, हे निश्चित. ५. या आधी वकफच्या 'मुतावरी' ना काही विशेष अधिकार प्रदान करण्यात आले होते. या सुधारित बिलाने मुतावलीच्या अधिकारांना बन्याच मोठ्या प्रमाणात लगाम वालाप्याचा प्रयत्न आहे. आता कोणत्याही संपत्तीचा विवाद सोडवणुकीसाठी मुतावली, मिटिंग करण्यासाठी खर्च, कोणताही चार्ज वा खर्च पक्षकार तसेच वकफ बोर्डला लावू शकणर नाही. या प्रावधानामुळे अकारण विवाद निर्माण करीत गवावोगावी होणाऱ्या प्रत्येक जमिनीच्या व्यवहारातून हिंदूकडून काही पैसा उकलाण्याचा मुतावलीच्या गोखर्ब धंद्याला चाप बसेल. ६. सरकारामधील जॉर्झ इंसेक्टटी दर्जाच्या अधिकाऱ्याचीच बोर्डचा कार्यकारी अधिकारी म्हणून नियुक्त करता येईल. यामुळे वकफ बोर्डच्या सर्वसाधारण प्रशासकीय दजोमध्ये वाढ होउन कार्यालयीन शिष्ट वाढेल, असे समजायला हरकत नाही. त्याच्वेदी...
याचा अर्थ आज जरी बहुसंख्य हिंदू वकफ कायदा निरस्त करण्याची मागणी करीत असले आणि असदूदीन ओवैसीसारखे मुस्लिम वा काही विरोधी पक्षातील नेते हे बिल म्हणजे मुसलमानांचे धर्म स्वातंत्र्य हिरवून घेणे म्हणत असले, तरी केंद्र सरकारने वकफ बोर्डला आधीच्या कायद्यांनी दिलेले अमर्यादित अधिकार कक्त नियंत्रित करण्याचे हे प्रयत्न आहेत, असेच म्हणावे लागते. ■■■

 दिल्ली वार्तापत्र

श्यामकांत जहागीरदार

द्र सरकाराच्या सेवेत थेट भरतीने (लॅटरल एंट्री) सहसंचालक, संचालक आणि उपसंचालक अशा ४५ जागा भरण्याचा निर्णय सरकारने मागे घेतला. हा निर्णय म्हणजे सरकाराची आणि भाजपाची माधार आणि आपला विषय असल्याचा समज कांग्रेस आणि अन्य विरोधी पक्षांनी करून घेतला आहे. थेट भरतीच्या निर्णयात काही सुधारणा करण्यासाठी सरकारने या निर्णयाला तात्पुरता स्थिती दिल्याची घोषणा माहिती आणि प्रसारण मंत्री अश्विनी वैष्णव यांनी केली. थेट भरतीत आरक्षणाचा सिद्धांत लागू करण्याचा निर्णय सरकारने घेतला असून यातून पंतप्रधान नंदें मोदी यांची डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या घटनेबद्दली प्रतिबद्धता दिसून येत असल्याचा निर्वाळाही वैष्णव यांनी दिला आहे. राजकारणात अनेक वेळा दोन पावल पुढे जाण्यासाठी एक पाऊल मागे घ्यावे लागते, तसे सरकाराच्या या निर्णयाबद्दल म्हणावे लागेल.

खाजगी क्षेत्रातील तज्ज्ञ आणि विशेषज्ञांच्या ज्ञानाचा आणि अनुभवाचा सरकारला फायदा व्हावा, म्हणून थेट भरतीचा निर्णय घेण्यात आला होता. हा निर्णय मोदी सरकारने २०१४ मध्ये सतेत आल्यानंतर घेतला, असे काही जणांना गावू शक्ते; पण वस्तुस्थिती तशी नाही. कांग्रेस नेते एम. वीरप्पा मोईली यांच्या नेतृत्वातील दुसऱ्या प्रशासकीय आयोगाने २००५ मध्ये सरकारी सेवेत काही क्षेत्रातील लोकांना सामावून घेण्याची शिकास केली होती. त्यानुसार सरकारी सेवेत खाजगी क्षेत्रातील लोकांचा प्रवेश सुरु झाला होता. मात्र, आज कांग्रेस आणि अन्य विरोधी पक्ष ज्या काऱणाने थेट भरतीचा विरोध करीत आहेत, त्या आरक्षणाच्या मुद्याची पूर्ती कांग्रेसच्या सरकारसे आपल्या कार्यकाळातही केली नव्हती. थेट भरतीचा हा निर्णय अनुसूचित जाती, जमाती आणि ओर्बीसींवर अन्याय करणारा असून सरकारी नोकऱ्यातील आरक्षण रद्द करण्याचा मोदी सरकारचा हा प्रयत्न असल्याचा आरोप कांग्रेसने केला. थेट भरतीचा हा निर्णय संविधानाच्या विरोधात असल्याचा आरोपही कांग्रेसने केला आहे.

कॉर्प्रेसचा हा आरोप खरा मानला तर कॉर्प्रेसच्या नेतृत्वातील संपुआ सरकारने संविधानविरोधी आणि दलित, आदिवासी आणि ओबीसीवर अन्याय करणारा,

लॅटरल एंट्री, कांग्रेसची भूमिका आणि मोदी सरकार

त्यांचे हक्क हिरावण्याचा निर्णय घेतल्याचे म्हणावे लागेल. म्हणजे भाजपाला दलित, आदिवासी आणि ओबीसीविरोधी ठवणारी कँग्रेस स्वतःच दलित, आदिवासी आणि ओबीसीविरोधी आहे, असे म्हणावे लागेल. एक बोट दुसऱ्याकर (मोदींसे सरकारवर) रोखताना उरविरत चार बोट आपल्याकडे वळलेली असतात, तसेच कॅग्रेसेचे या मुद्यावर झाले आहे. मुळात कॅग्रेसचा हा आरोप राजकीय हेतूने प्रेरित आहे, तसेच कॅग्रेसची ही पश्चातबुद्धी म्हटली पाहिजे. तसे नसते तर थेट भरती लागू करताना कॅग्रेसने त्यात आरक्षणाची तरतुद केली असती. पण कॅग्रेसने हा निर्णय घेतला, तेव्हा त्यांना त्यात आरक्षणाची गरज वाढली नाही. आणि आज मोदींसे सरकारने व्यापक हितासाठी थेट भरतीचा निर्णय घेतल्यावर कॅग्रेस आता थयथाट करत आहे. विशेष म्हणजे कॅग्रेसने थेट भरतीचा निर्णय २००५ मध्ये अधिकृतपणे घेतला असला, तरी त्याच्या किंतीतरी वर्षे आधी आपल्या देशात या पद्धतीने थेट भरती करण्यात आली. संपुष्या शासन काळात २००४ ते २०१४ अशी १० वर्षे देशाचे पंत्रप्रधानपद भूषवणाऱ्या डॉ. मनमोहनसिंग यांचा याच पद्धतीने अर्थसचिव म्हणून १९७६ मध्ये सरकारी सेवेत प्रवेश झाला होता. मोंटेकरिंग अहलवालिया यांनाही याच पद्धतीने आताच्या नीती आयोगाचे तसेच तेव्हाच्या योजना आयोगाचे उपाध्यक्ष करण्यात आले होते. सोनिया गांधी यांनी आपल्याकडे राष्ट्रीय सल्लागार परिखद्देचे अधिक्षपदही या मार्गाने मिळविले होते. केंद्रीय कायदा मंत्री अर्जुनसिंह मेघवाल यांनी हा आरोप केल्यामुळे त्यात निश्चितत तथ्य असले पाहिजे. कॅग्रेसच्या सरकारने थेट भरतीची ही योजना मनमानी पद्धतीने राबवली, पण मोदींसे सरकारने केंद्रीय लोकसेवा आयोगाच्या माध्यमातून (युपीएससी) या भरतीला कायदेशीर रूप दिले. २०१८ मध्ये युपीएससीने पहिल्यांदा या पद्धतीने भरती केली. तेव्हा सहसचिवपदासाठी ६०७७ अर्ज आले होते; यातून युपीएससीने फक्त ९१ जणांची निवड केली. विशेष म्हणजे या पद्धतीने भरती झालेले विविध मंत्रालयातील ९ सहसचिव आयएएस अधिकारांच्या क्षमतेने आणि कौशल्याने सेवा देत आहेत. असे अनेक सहसचिव प्रस्तुत लेखकाच्या परिचयात आहेत. कॅग्रेस आणि अन्य विरोधी पक्षांनी ४५ जांगसाठी थेट भरतीच्या प्रक्रियेता आव्हान देणे समजपण्यासारखे आहे; मात्र सरकारची खरी अडचण जदयु आणि लोकजनशक्ती या मित्रपक्षांनीही या प्रक्रियेवर आक्षेप घेतल्यामुळे झाली असावी, असे वाटो.

अमलजावणा ही रास्त अपेक्षा असत. ती याप्यच आहे. पण ज्यावळी या अपेक्षेता छेद देप्याचा प्रयत्न होतो तेव्हा जनक्षेभ उसळतो. ही अत्यंत स्वाभाविक भावना आहे.

कोलकाता येथे आर्खी कार मेडिकल कॉलेज येथील घटना १ ऑगस्ट रोजी समोर आली. त्यानंतर ही घटना आत्महत्या भासविण्याचा प्रयत्न केला गेला. एवढेच नव्हे, तर पीडितेच्या पालकांना मृतदेह पाहू दिला नाही आणि त्यावरही कळस म्हणजे सकाळी घटना उघडकीस येऊनही रात्री उशिरापर्यंत याबाबत पोलिस तक्रार नोंदविली गेली नव्हती. पीडितेचा शवविच्छेदन अहवाल तर सुन्न करणारा आहे. शेवटी कोलकाता उच्च न्यायालयाने हे प्रकरण सीबीआयकडे सोपविण्याचे आदेश दिले. त्यानंतर आता सर्वोच्च न्यायालयाने याची सुनावणी स्वतःकडे घेतली. सरन्यायापीश चंद्रचूड यांनी पश्चिम बंगाल सरकारच्या कामगिरीवर अनेक प्रश्न उपस्थित करून जाब विचारला. पण कोडग्या राज्य शासनाने कुणाला तरी वाचविण्याच्या प्रयत्नात माणुसकीच्या सर्व मर्यादा पार केल्याचे दिसून येते. कारण अद्याप या प्रकरणातील सत्य समोर आले नाही. पण दुसरीकडे याबाबत माध्यमांशी संवाद साधणाऱ्या व्यक्तींना राज्य शासन नोंदीस बजावते. दुर्दैव म्हणजे हा सर्व घटनाक्रम पश्चिम बंगालमधील असून तेथील मुख्यमंत्रिपद महिला भूसवित आहे. दुसरी घटना मुंबईन्जीक असलेल्या बदलापूर्वी. येथे नकळत्या वायातील विमुक्तीचे लंचके तोडणारा पिशाच्वर्चे काढ्ये कारनामे समोर आले. दुर्दैवाने येथेही पोलिस अधिकारी असलेल्या महिलेने तक्रार दाखल करून घेण्यात उशीरी केला. म्हणूनच जनक्षेभ उसळता. पण राज्य शासनाने त्याची तत्काळ दाखल घेऊन दोषी असलेल्या अधिकारी-कर्मचाऱ्यांना निलंबित केले. तसेच या प्रकरणाची एसआयटीमार्फत चौकशी करणार असल्याची घोषणा केली. एवढेच नव्हे, तर हा खटला जलद न्यायालयात चालविण्याचे सांगितले. राज्यातील दुसऱ्या घटनेतील अकोला जिल्ह्यातील बाळापूर तालुक्यातील आरोपिता तातडीने अटक करण्यात आली आहे.

समाज व्यवस्थेत आधुनिकतेच्या नावाखाली धुडगूस घालणाऱ्या अनेक बाबी कारणीभूत आहेत. त्यातही मोबाइलमधून नको त्या बाबी पाहण्याचा छंद अनेकांना कळत्या-नकळत्या वायात लागल्याचे दिसून येते. यातून उद्दीपित होणाऱ्या विकृत भावना होणी एक कारण आहेच. या मानसिक विकृतीता आव्हा घालण्यासाठी कायद्यांच्या कठोर अंमलबजावणीसह समाजात नैतिक मूल्यांच्या रुजवणुकीचे प्रयत्न आवश्यक आहेत.

 वाचक पत्रे

शिक्षिका नियुक्त केल्या. चपराशीसुद्धा महिला नियुक्त केल्या. सफाई कामगारही महिलांच होत्या. इथे लडनला मुलामुर्लींना, विद्यार्थ्यना शाळेतून घरी नेणाऱ्याचे ओळखपत्र असावे लागते. त्यांची नावे आधीच नोंदवलेली असतील तरच त्या व्यक्तीबोरबर मुलामुर्लींना पाठवतील. अन्यथा कुणाही येण्यागाबळ्याबोरबर मुलांना पाठवणारा नाही. शाळेतील मुलामुर्लींची जाबाबदारी ही सर्वस्वी मुख्याध्यापक, अध्यापकांची

शिक्षकांच्या जबाबदारीवर शाळेत पाठवतात. त्यामुळे मुख्याध्यापक आणि शिक्षकांनी मुलामुर्तीच्या सुरक्षेकडे लक्ष देणे आवश्यक आहे. मुख्य म्हणजे मुर्तीच्या शाळेत मुख्याध्यापक, शिक्षक, चपराशी सफाई कामगार हे पुरुष नोंकरदार नकोच. मुर्तीच्या शाळेत मुख्याध्यापिका, शिक्षिका महिला, चपराशी, सफाई कामगार महिलाच असाव्यात, असा सरकारने नियम करावा. मुलांची सुरक्षा फार मोठी महत्वाची जबाबदारी असून ती प्रयेकाने पार पाडणे आवश्यक आहे.

● ● ●

अजून किती निर्भया ?

२०१२ मध्ये त्यांनी तिच्यावर फक्त बलात्कारच केला
नाही तर तिच्या आतळ्या काढल्या. हे दिल्लीत होते आणि
आम्ही तिचे नाव 'निर्भया' ठेवले. २०१७ मध्ये त्यांनी तिच्यावर
फक्त बलात्कारच केला नाही तर तिला झाडावर लटकवले. हे
उनावमध्ये होते आणि आम्ही नाव 'निर्भया-२' नाव ठेवले.

तर तिला जिवंत जाळ्ले हे हैदराबादमध्ये होते आणि आम्ही तिचे नाव 'निर्भया-३' ठेवले. २०१९ पर्यंत आपण मेणबत्या जाळणे, सोशल मीडियावर टिप्पणी करणे आणि आठवडाभरात विसरून जाणे एवढेच करत आहोत. दिवस निघून जातात आणि आमच्याकडे निर्भया तयार होतात. २०२४ मध्ये त्यांनी एका निवासी डॉक्टरवर क्रुरपणे बलात्कार करून हत्या केली. आम्ही वैजू खण्टू 'अभया' नाव ठेवले. बदलापूरमध्ये दोन चिमुकल्याचे लैंगिक शोषण झाले तर पोलिस प्रशासन दिम्ह राहते. लोक रस्त्यावर उतरले तर तपतरेने पोलिस लाठीचार्ज करतात. आता फक्त मेणबत्या नव्हे तर अशा जघण्य अपराधांना जाळण्याची वेळ आली आहे. बलात्कार करण्यांना फाशीच्या शिक्षेवे विधेयक मंजूर करण्याची वेळ आली आहे. जेव्हा रातोरात चलन बदलते जाऊ शकते, जेव्हा राजकारणाचे पापार वाढवण्यासाठी विशेष अधिवेशन बोलावले जाऊ शकते, जेव्हा विश्वासदर्शक ठारावासाठी संसद रात्रीभर उघडी राहू शकते तेव्हा बलात्काराविरुद्ध कडक कायदा करायला का विलंब होतोय, असा प्रश्न पडला आहे.

रवी वाघमारे/नागपूर

